

**MADDİ VE MANEVİ SAHADA
VESİLEYİ YARATAN ALLAH'TIR**

ABDULKADİR UĞUR KEPEKÇİ

İçindekiler

VESİLEYİ YARATAN ALLAH'TIR	3
VESİLE NEDİR?.....	5
MANEVİ SAHADA DA VESİLEYE SARILMAK ŞARTTIR.....	7
RABITA VESİLE İLİŞKİSİ	9
VESİLE VE RABITA ŞİRK DEĞİLDİR	11
MADDİ MANEVİ HER OLUŞTA VESİLE ESASTIR.....	13
ÇÖZÜM FITRATA DÖNÜŞTEDİR.....	15
EKONOMİK SORUNLARIN ÇÖZÜMÜ İÇİN “MİLLİ EKONOMİ MODELİ” BİR VESİLEDİR	16

VESİLEYİ YARATAN ALLAH'TIR

Prof. Dr. Haydar Baş'ı çağın bilgisi yapan en büyük özellik onun farklı bir yaratılışa sahip biri olduğudur. Onda bir ön sezi kabiliyeti olduğu her yönden bellidir. Onunla beraber olanların dünyada cereyan eden olaylara bakış pencereleri hep diğerlerinden farklıdır ama çok öndedir.

Prof. Dr. Haydar Baş Hocamızın bu özelliğini en iyi tanıyan biri de Azeri Prof. Dr. Qumru Mammedaliyev idi. Ve Onun bu yönünü taziye mesajında şöyle dile getirdi:

“Hocamız basiret sahibi idi. Esen rüzgarların nereden estiğini, ne zaman esmeye başladığını, tufanlara mı döneceğini, sonucunun ne olacağını insanlığa, vatana, millete, imana, dine ne cihetler getireceğini görürdü, önceden görürdü. Ve o güzel, ölmez eserleriyle bu hain tufanlara karşı gelirdi.”

Öngörü sahibi olmanın en büyük avantajı olaylar daha işin başındayken gelişme ve sonuç kısmını keşfetmesidir. Olay meydana geldikten sonra tespit yapanların hali “malumun ilanı hükmündedir” bu da ağzı laf yapan herkesin yapabileceği şeydir.

Asıl olan **“malumdan evvel ilandır!”** bu da her yiğidin kârı değildir.

Bir gün merhum Prof. Dr. Haydar Baş Hocamıza ön sezi sahibi olmakla olayları önceden kestirme özelliği soruldu.

Verdiği cevap çok ilginçti: **“Biz bir olayı değerlendirirken olaya perspektif bakarız. Halbuki normal halk bir olaya genelde kendine bakan tarafından bakar ve ancak bir ya da iki yönünü görür. Halbuki biz Allah'ın yardımıyla en ince ayrıntısını düşünür ve görürüz. Bunu tohum örneğiyle tarif edeyim: Önümüze bir nar çekirdeğini ya da azim bir ağacın tohumunu alırız. Yaptığımız o tohum içinden çıkacak ağacı, vereceği meyveyi bildirmektir. Tohuma bakıp azim bir ağacı, vereceği meyveleri ne zaman elde edileceğini bildirmek zaten sünnetullah olarak ortaya konmuştur. Önemli olan o tohumdaki ağacı ve meyveyi görebilmektir. Perspektif bakış budur. Elbette bu da Allah'ın yardımı ile olan bir hadisedir.”**

Tasavvuf kültürü olanlar bunu seçilmişlikle, materyalist mantık taşıyanlar da altıncı his denilen bir ön sezi olarak kabul ederler. Güya mantık silsilesinde izaha

çalışırlar ama küçük beyinlerin dar kalıplara sıkışmış gönüllerin aklı bunu idrak edemez.

Ziya Pařa bunu bir beytinde şöyle dile getirir:"İdrâk-i maâlî bu küçük akla gerekmez / Zira bu terazi o kadar sıkleti çekmez."

Bu sözün manası: Anlamı yüksek fikirleri, derin hikmetleri kavramak anlamak ve değerlendirmek küçük aklın kârı değildir / Böylesine ağır bir yükü akıl terazisi çekemez.

Allah her devirde toplumun içine düştüğü badirelerden onları kurtarıcı müjdeleri bazı kulların aracılığıyla yaratır.

Çözümü yaratan Allah'tır ama sünnetullah gereği Allah bir işi yapmak istediği zaman vesileyi yatarak o işi vesileyle mümkün kılar.

VESİLE NEDİR?

Prof. Dr. Haydar Başı'nın vesileye getirdiği yaklaşımı Makalat adlı eserinden sayfa 48-55 de "Vesile" başlığı altında ortaya koyduğu temel kaideleri aktaralım:

"İslâm akaidine göre mümkünün' vücut bulmasında yaratıcı, yalnız Cenâb-i Vâcibu'l-Vücut'dur. Fâil-i hakiki mutlak olup, 'tek'tir. O bakımdan Allah'tan (cc) başka fâil aramak küfürdür."

Bu kaidenin anlamı şudur: İslam inancına göre varlığı da yokluğu da imkân çerçevesinde olan yaratılmışların meydana gelmesinde yaratıcı yalnız kendi kendine var olan, varlığı zarurî ve şart olan Allah'tır. Bir işte hakiki tesir sahibi olan mutlaka Allah'tır. O da tektir. O bakımdan başka yaratıcı aramak küfürdür.

Bu temel hükümden sonra bir temel kaide de şudur: Mümkünün vücut bulmasında fâil-i hakiki olan Cenâb-ı Hak, zatını gizlemek kastı ile sebepler silsilesini araya koymuştur. Bu yüzden de 'esbaba tevessül' (sebeplere başvurmak) şart olmuştur.

Bir esas ise şudur: Allah'tan (cc) gayri maddî ve manevi bütün mevcudat mahluktur. Yani maddî olan mümkün (mevcut) ve manevi olan (mümkün).

Her iki mümkünün de vücut bulması Cenabı-ı Hak tarafından birtakım sebeplere bağlanmıştır. Bu sebeplere sarılmak, -hâşâ!- Allah'ı inkâr değildir. Ancak mümkününe "fâil-i hakiki" nazarı ile bakmak küfürdür.

Şimdi bu tespitlerden sonra; maddi sahada mümkün olanın vücut bulmasında, Allah'ı zikretmeden ve de inkâr etmeden;

"Dünyayı aydınlatan güneştir..."

Yağmuru yağdıran buluttur. Nebatı yeşerten sudur...

Zaman, insanı ihtiyarlatır. Bitkiyi toprak bitirir... Meyveyi ağaç verir..."

Gibi cümleler kullanılması küfrü gerektirir mi? Elbette ki hayır. Zira, bu hususlar 'sünnetullah 'tır (Allah'ın değişmez kanunu).

Dünyayı aydınlatmada güneşi halk eden Allah'tır. Yağmur için bulutu yaratıp hareket ettiren Allah'tır. Meyvenin zuhurunda ağacı vesile kılan Allah'tır.

Yukarıda zikredilen fillerde fâil-i hakiki, Allah'tır. Ancak sebepler cihetinden sadece vesile olanlar zikredilmiş, Allahu Teâlâ zimmen ifade edilmiştir, Mümin,

esbabın failinin (Müsebbibü'l Esbab) (Bütün sebeplere sahip olan)da Allah olduğunu bilir.

Bu bilgi müminin kalbinde daima bir tasdik halinde mevcut olduğundan; o mümin, esbabı zikrettiğinde Allah'ı anmış gibi olur.

Bu gereği bir misal daha vererek açalım: Bir şahıs bir başka şahsa; "Bana şunu ver" diyerek bir eşya istese, bu talep küfür olmaz. Adet odur ki, "Rabbim bana şunu ver" diye ihtiyacını Rabbinden istemez de sebeplere sarıldıktan sonra verenin Allah olduğunu bilir.

Sebeplere sarılmak o kadar önemlidir ki, sebeplere tevessül etmeden kulun 'tevekkül' etmesi yanlıştır. Bütün bunlardan çıkan netice şudur: Kâinatta fail-i hakikî yalnız Cenab-ı Hak olmasına rağmen sebepler silsilesini (Sünnetullah'ı) zikretmek küfür olmaz.

MANEVİ SAHADA DA VESİLEYE SARILMAK ŞARTTIR

Manevi mümkün veya mevcudun varlığında yine sebepler silsilesi vardır. Bu sebeplerin zikredilmesi veya kulun o sebeplere tevessülü asla fâil-i Hakiki'yi inkâr değil, bilâkis Sünnetullah'a ittibadır. Hem bu hakikat; "Ey inananlar, Allah'tan korkun, O'na (yaklaşmaya) vesile arayın..." emri ile sabittir. (Maide, 5/35)

Bu emri yerine getirmek ibadettir. Nitekim Cehennem 'de azap, Cennet' te nimet vardır. Aslında, azap da nimet de Allah'tandır. Ama cennet nimete, Cehennem de azaba vesiledir.

Kulların hayır ve şerrini tespit eden Allah'tır. Bu işe de Cenab-ı Hak, amellerimizi yazmak için 'Kıramen Kâtibin'i' korumak içinde 'Hafeze' meleklerini canımız almak üzere de 'Azrail' vesile kılmıştır.

"O, kullarının üstünde yegâne kudret ve tasarruf sahibidir. Size koruyucular gönderir. Nihayet birinize ölüm geldi mi elçilerimiz (görevli melekler) onun canını alırlar. Onlar vazifede kusur etmezler." (Enam6/61)

"Her insan için önünden ve arkasından Allah'ın emriyle onu koruyan takipçiler (melekler) vardır." (Rad 13/11)

Keza; Allah (cc) Bedir'de Peygamber ordusuna melekeleri vasıtasıyla yardım etmiştir.

Bu hususta Cenab-ı Hak şöyle buyurur:

"O vakit, Rabbinizden yardım istiyordunuz. O da Ben peş peşe gelen bin melek ile size yardım edeceğim, diyerek duanızı kabul buyurdu." (Enfal /9)

"Allah bunu (meleklerle yardımı) sadece müjde olsun ve onunla kalbiniz yatışsın diye yapmıştı. Zaten yardım yalnız Allah tarafındandır. Çünkü Allah mutlak galiptir, yegâne hüküm ve hikmet sahibidir." (Enfal /10)

Buradan çıkaracağımız netice şudur: Cenab-ı Hak maddi ve manevi işleri sebeplerle halk ederken acaba kulların hidayetinde maddi ve manevi vesileler (sebepler) koymuş mudur?

Şüphesiz ki hidayet Allah'tandır, ancak resuller, nebiler ve veliler bu hidayete vesiledirler. Aksi takdirde Cenab-ı Hakk'ın peygamberleri göndermesine lüzum olmazdı.

Bu noktaya gelmişken, bir yanlış itikada dikkat çekmeden de geçemeyeceğiz. Bu 'Allah ile kul arasında kimse giremez' şeklindeki itikattır.

Hiç şüphesiz ki. Allah ile kul arasında kimse giremez. Yalnız her şeyde olduğu gibi kulun hidayet ve irşadında da mutlaka bir sebebe ihtiyaç vardır.

İrşad ve hidayetin sebepsiz olacağını düşünmek, İslam'ın ve imanın mantalitesinden mahrumiyetin ifadesidir.

Maddi ve manevi bir işte bir vasıta gerekir de dünya ve ahiret hayatının akıbetini belirleyecek derecede mühim olan 'hidayet' ve 'irşad' meselesinde nasıl olur da bir vasıta gerekmez? Yoksa elbette Allah ile kul arasında kimse giremez.

RABITA VESİLE İLİŞKİSİ

Prof. Dr. Haydar Baş kâmil bir insanın gönlüne teveccüh etmek anlamında olan rabitanın vesileyle ilişkisini ve lüzumunu şöyle izah eder: **“Cenab-ı Hakk’ın tecelli ettiği ve bu sebeple nur, feyz ve muhabbetle süslenmiş İnsan-ı Kâmil’in gönlüne teveccüh etmek bu sayede Hakk’a vuslat yolunda vesileye sarılmaktır.”** (Prof. Dr. Haydar Baş /Makalat/sayfa 48-55)

“Rabıtanın maksat Allah’ın yaratıkları olan feyz ve muhabbet ile kalbin süslenmesidir. Gaye Allah’a yaklaşmak, O’nun rızasını kazanmak, O’nun ahlakıyla ahlaklanmaktır.

Kalbin gıdası durumunda olan feyz, muhabbet gibi kavramlar, Allah’ın yaratığıdır, mahlûktur. Nasıl ki Cenab-ı Hakk’ın maddî nimetlerinden olan ekmek, para ve mal gibi maddî yaratıkları sahiplerinden istemek, bunları elde etmek için çalışmak, adetullah gereği ise; aynen bunun gibi, feyz ve muhabbet cihetiyle şereflenen, zengin olan bir İnsan-ı Kâmil’den, şartlara ve edep kurallarına uygun olarak, himmet (yardım) istemek de yine adetullahın bir gereğidir.

Maddî mahlukların tâbi olduğu kurullarla, manevi mahlukların tâbi olduğu kurullar esas itibariyle aynıdır. Nasıl ki bir eve kapıdan giriliyorsa, herhangi bir konuda da istenilen neticeye varmak için adetullah denilen sebepler ve hikmetler silsilesine sarılmak şarttır. Aranılan netice, onu doğuran sebep ve şartlara uymakla gerçekleşir.

Nitekim bu hususta Cenâb-ı Hakk, hidayet ve rahmetini, enbiya ve evliyalar vasıtasıyla kullarına ulaştırmaktadır. Hidayet ve rahmete ulaştıran başka bir kapının olmaması da yine adetullah gereğidir.

O halde rabita, adetullah gereği, hidayet ve rahmete ulaşmanın yolu ve metodudur. Rabita ‘ya şirktir mantığı ile karşı çıkanlar, bilmeden feyz ve muhabbeti Cenab-ı Hakk’ın zatına izafe etmek suretiyle kendileri şirke düşmektedirler. Demek istiyorlar ki feyz ve muhabbet, vacibu'l-vücuttur.”

Bu itikadı taşıyanlar, "feyz ve muhabbet gibi hidayet unsurları, (hâşâ) hâlıktır, yani vacibu'l-vücuttur" demek istemektedirler. Halbuki asıl şirk, mahlûk olan manevi varlığı Hâlık yerine koymak ve bu tasavvurda bulunmaktır.

Yani feyz ve muhabbeti vacibü'l-vücut, yani Hâlık varsaymak, buna itikat etmektir. Zira, feyz, muhabbet, sevap, cennet gibi hidayet ve rahmete vesile olan varlıkların hepsi de Cenab-ı Hakk'ın tecellisi sonucu var olan mahlûklardır, yaratılmışlardır.

Maddî bir nimetin sahibinden istenmesi şirk olmuyor da manevi bir nimetin sahibinden istenmesi niçin şirk olsun?

Kaldı ki, maddî ve manevi bütün varlıkların Allah tarafından yaratıldığı, hayır ve şerrin Allah'tan geldiği her vesile ile ifade edilmese de fikirlerde ilim, kalplerde itikat olarak zaten mevcuttur. Zımnen bu ilim ve itikat bir insanda olduktan sonra, bir insanın bir Allah dostundan himmet ve dua istemesi, bir bakkal dan veya fırıncıdan ekmek istemesinden farklı değildir. (Prof. Dr. Haydar Baş / Makalat/sayfa 48-55)

VESİLE VE RABİTA ŞİRK DEĞİLDİR

“Burada asıl tehlike, rabıtayı şirkle karıştıranların, feyz ve muhabbet gibi manevi mahluk nevinden nimetleri, Cenab-ı Hakk'ın zatına izafe edip, Hâlık gibi telâkki etmeleridir.

Bu noktada şöyle bir soru gelebilir: "Acaba rabita, kul ile Allah (cc) arasına girmek midir?" Bu sorunun cevabı iki nükteyi açıklamakla verilebilir:

Birinci nükte: Rabıtada kul kendi varlığını terk edip insan-ı kâmilin varlığına bürünerek, sanki ortada olan kendi değil de 'O'dur diye düşünerek, onun eli ve dili ile Hakk'a yalvarmakta ve müracaat etmektedir. Bu varlıktan soyunma hali, nefsin terbiyesinde 'ben' davasından vazgeçmede en müessir yoldur.

İkinci nükte: Allah (cc), nebilerin ve velilerin gönüllerine tecelli eder. Tabîî hepsinin derece ve mertebesine göre... Cenâb-ı Hak eşyada da tecelli eder.

Ve yine Sahabe, Peygamberimizi vesile ederek Cenâb-ı Hakk'a iltica ederlerdi. Peygamberimizin rihletinden sonra amcası Hz. Abbas'ı (ra) vesile ederlerdi. Bu hususta şu hadis çok manidardır:

"Enes b. Malik (ra) (şöyle demiş tir): Halk kıtlığa düçar olduklarında, Ömer b. Hattab (ra) Nebiyy-i Ekrem'in (sav) ammi mükerremi Abbas b. Abdi'l-Muttalib (ra) ile (tevessül ederek) istiska eder ve 'İlâhî, bizler (eyyâm-ı hayatında) Peygamberimiz (sav) ile tevessül ederek Sen'den niyazda bulunurduk da bize yağmur(lar) ihsan ederdin. (Şimdi de) Peygamberimizin amm-i muhteremi ile tevessül ederek Sen'den niyaz ediyoruz. Bize (yine) yağmur ihsan et' diye dua ederdik. Bu dua bitince yağmur yağardı..."

İnsan-ı Kâmil, nazargah-ı ilahi olduğuna göre onlara teveccüh onların şahsıma değil, onlara tecelli eden Cenâb-i Hakk'adır. Yukarıdan beri izah ettiğimiz gibi Cenâb-ı Hak sebepleri halk etmiştir.

O'na vuslat da ancak sebeplere tevessül ile mümkündür. Peygamberimiz dahi Miraç'ta Cenâb-i Hak ile görüşmeden evvel Sidre-i Münteha'ya kadar Hz. Cebrail (as) ile gitmiş tir. Oradan öteye 'Refref' (aşk) ile seyrine devam etmiştir.

Kulun Allah'a takarrup etmesi mutlaka bir vasıta ile mümkündür. Bu vasıtalar sırası ile resuller, nebiler, velilerdir.

Kâinat ve onu tasarrufa yetkili kılınan insanlığın sebab-i vücudu olması bakımından tavassut müessesesi, Hz. Âdem (sav) ile başlar. Hz. Peygamber (sav) ile sona erer.

Peygamberimiz Hz. Muhammed'den (sav) sonra ulvî vazifeyi ümmetinden insan-ı kâmil dediğimiz zevat yerine getirmiştir. Kıyamete kadar da bu manevi vazife devam edecektir.

Kulun Allah'a (cc) takarrubunda (yaklaşmasında) bu husus, Allah'ın kanunudur. Allah (cc), nasıl ki, dünyayı aydınlatmada güneşi, yağmuru yağdırmada bulutu, bitkiyi bitirmede toprağı sebep olarak yaratmışsa, kulun vuslatında da insan-ı kâmil vasıta olarak beşeriyete ikram etmiştir. (Prof. Dr. Haydar Baş / Makalat/ Sayfa 48-55)

MADDİ MANEVİ HER OLUŞTA VESİLE ESASTIR

Şimdi vesile konusuna bu kadar geniş yer vermekteki maksadımızla izaha devam edelim:

Genelde insanların özelde Müslümanların handikabı sebep-sonuç, araç-amaç ve Sünnetullah konusundaki bilgisizliğidir. Bu sebeple çoğu zaman araç amaç konumuna konulmakta bu sebeple Sünnetullah içindeki kurallar göz ardı edilince de istenen sonuç elde edilemediği gibi inanç zafiyeti de yaşanmaktadır.

Sıkıntılı bir durum yaşadığı zaman “yarabbi şu sıkıntımı çöz”, ya da “yarabbi bize bir kurtarıcı gönder”, diye dua etmeyi o konuda bir gayret ortaya koymaktan daha evla görmesinin “mümkünün vücut bulması için vesileye sarılması gerektiği” kuralına aykırı hareket olduğunu ya bilmez ya da bilse bile zoru değil de kolayı tercih etmeye kalkışır.

Halbuki mümkünün vücut bulması ancak onu mümkün hale getirmek için vesilelere sarılmak olduğunun Sünnetullah’a daha uygun olduğunu bilmek lazımdır.

Burada iki tehlike vardır.

Birinci tehlike: Sadece sözlü duayla yapılan bu gayretin neticesini almayan mümin inanç zafiyetine düşer adım adım Allah’a olan itimadını kaybeder ve kendi eliyle kendini iman dairesinin dışına atar, hayatı imanla küfür arasında gelgitler yaşamasına sebebiyet verir.

İkinci tehlike: Vesile Sünnetullah olan vesileye sarılmanın gereğini terk etmekle batıl bir yolun oluşmasına, insanların dalaletle düşmesine sebebiyet verir.

Bu da hem kendini hem mümin kardeşlerinin azaba hak kazanmasına sebebiyet verir.

Örnekle açıklayalım: Bakara suresi 20. ayette “...**Şüphesiz ki Allah, her şeye kadirdir.**” Buyruğunu mümin idrak etmek zorundadır.

O işin oluşması için Allah’ın kanun koyduğu ilkeler vardır. Allah’ın istediği her fiili yaratmaya gücü yeten olduğu halde o işin oluşması için gerekli kurallara (vesileye) sarılmadan o işin olmayacağını da bilmesi lazımdır.

Ve dua ederken bunun dışındaki isteklerin edep dışı ve Allah'ı kendi koyduğu kuralı çiğnemeye zorlamak gibi acayip bir durum ortaya çıkar.

Toprağa atılan ve uygun zeminde yetişmesi için gerekli şartları yerine getirdiğiniz taktide o işin olacağı haber verilmiştir. Toprağa buğday tanesini uygun mevsimde ekerseniz, uygun şartlarda su hava ışık desteğini sağlarsanız. Zamanı gelince topraktan buğday ürünü almanız olağan bir olaydır.

Ama bir tarlaya ektiğimiz buğdayın yerine “ya Rabbi bana nohut ver bu tarladan” diye dua edince o topraktan nohut elde edememek Allah'ın kudretinin olmadığından değil kişinin yanlış bir istekte bulunarak Allah'ı kurallarının dışına zorlamaya çalışmak olur. Ki bu da iman zafiyetini meydana getirir.

ÇÖZÜM FITRATA DÖNÜŞTEDİR

Müslümanlar, Allah'ın ve Peygamberin çerçevesini çizdiği Ayet, Hadis ve Ehl-i Beyt uygulamalarıyla ortaya konan iman esaslarının dışında bir inanç oluşturdu. Allah'ın korumasının dışına çıkarak, kendi elleriyle yaptığı binanın da altında kalarak imandan yoksun can vermeyi tercih etti.

Bu problem son asrın iman ve insan sorunu olarak yaşanmaktaydı. Çağın bilgisi Prof. Dr. Haydar Baş içi boşaltılmış ya da yanlış anlamlar yüklenmiş iman esaslarını düzeltmek için önce "İman ve İnsan" sonra da "Tevhidin merkezi Ehl-i Beyt" gerçeğinin altını çizerek vesile konusunu öğretmeye çalıştı.

Allah'ın Kuran'da Maide, 5/35 "Ey inananlar, Allah'tan korkun, O'na (yaklaşmaya) vesile arayın..." emri ile sabit olmasına rağmen maalesef insanımız vesile şirktir deyip şirke düştüler!

Sözde Müslümanları bu cehaletten kurtarmak için verdiği uğraşa ben şahidim. Vesilenin şart olduğunu anlatmaya kalkıştığımız çok kimseden küfür iddiasına muhatap olduk. Gerçekle buluşmak dururken inkarın batağına saplanmayı tercih ettiler.

Aslında vesile mevzusu imanda ve amelde müminin içinden çıkmakta zorlandığı bir handikapı. Onu da çözmeye çalışan bilge bir insan Prof. Dr. Haydar Başı.

Gerçek imanın lezzetinden uzak samimiyetsiz kimselerin de yardımıyla basit bir mevzu dahi içinden çıkılmaz hallere döndü.

EKONOMİK SORUNLARIN ÇÖZÜMÜ İÇİN “MİLLİ EKONOMİ MODELİ” BİR VESİLEDİR

Sadece bizim toplum değil dünyada insanoğlu kendi eliyle zindana çevirdiği sömürdüğü işgal ettiği açlık ve adil olmayan bir paylaşım ile mazlum ve mutsuz bir hayat sürerken; Prof. Dr. Haydar Baş meydana çıktı. “Ben bu sorunu çözerim çünkü bu sıkıntının ortadan kalkmasının çaresini buldum.

Bu vesile “Milli Ekonomi Modeli” ve “Sosyal Devlet Milli Devlet” projeleridir. Bu vesileye sarılırsanız dünyada fakirlik suç olacak, yoksa da kıyamet sabahına kadar açlıktan yokluktan adaletten yoksun yaşayacak, bu haliniz belki de imanınızı korumanıza engel olacaktır.

“Ey inananlar, Allah'tan korkun, O'na (yaklaşmaya) vesile arayın...” (Maide, 5/35) ayetini de hatırlatarak bir ömür haykırdı yalvardı, “bu işin çözüm vesilesi budur” dedi...

Çoğunluğu Müslüman olduğunu iddia eden Türk toplumu vesileye sarılarak çözüme kavuşmak yolunu tercih etmek yerine vesileye sırt dönmeyi tercih etti.

Bazı işlerin oluşması için kavli duaya bazı işler için de fiili duaya muhtacız.

Ekonomik sorunlar fiili bir durum olduğundan çözümü için de mutlaka fiili dua hükmünde olan bir çaba ortaya koymak gerekmektedir.

Yol yanlış yolun haritası yanlış, gidilen yol yanlış ise doğruyu bulmak eşyanın tabiatına ve Sünnetullah’a terstir.

Doğru hedeflere doğru yol haritasıyla doğru yoldan ve doğru davranıştan geçer.

Şöyle ki: İşlediğiniz bir günah ya da kötü bir davranış sergileyince yarabbi beni affet ya da bendeki bu kötü hali iyiye çevir diye dua etmek lazımdır.

Ancak ekonomik sıkıntının kaynağı faiz temeline ve haksız kazanca dayalı kapitalizm sistemini savunarak uygulayarak Ya Rabbi bizi bu ekonomik sıkıntılardan kurtar diye kıyamet sabahına kadar dua etseniz bu dua kabul olmaz.

Bu sistemi değiştirerek faiz ve haksız kazanç yollarını tıkayan **“Mili Ekonomi Modeli”** ve **“Sosyal Devlet Milli Devlet”** sistemini uygulamaya koymak zorundayız.

Sorun gittikçe derinleşmekte, Prof. Dr. Haydar Baş Hocamız hayattayken iş daha kolay olacakken kör inadınız yüzünden işi zora soktunuz.

Ona yaklaşmak dururken fersah fersah uzaklaştınız.

Dünyanın ekonomik ve sosyal bütün sorunlarına çarenin anahtarı O'nun ortaya koyduğu çözüm vesilesindedir. Ancak madem ki O'nu kırdınız, O'na olmaz türlü eziyeti ettiniz, sırt döndünüz.

O'nun ruhundan özür dilemeli sonrada O'nun çözüm vesilesi olan "Milli Ekonomi Modelini" Sosyal Devlet Milli Devlet modelini iktidar etmek için çalışarak Allah'tan af dilemelisiniz.

Eserleri ve O'nun seçkin kadrosu üstadının yolunda ve milletimizin hizmetinde olmaya devam edecektir.

Yeter ki karar verin! Umulur ki Allah rahmetiyle tecelli eder, kurtuluşa eresiniz. İnşallah.

ABDULKADİR UĞUR KEPEKÇİ